

ПРОЩАВАНЕЕ СЪ ЗИМАТА.

Kато се изминал зимата, нѣколко малки дѣца се прещавали се нѣя, като казвали: „прощавай тежка зимо, ний отиваме вече на полето, гдѣто ще прѣкарме денътъ много весело и никому нѣма да бѫде мѫчно.“

Събрали си всичкитѣ зимни играчки: куклички, кончета, колца, тѣпанчета. . . и ги взели съ себе си.

Едни отъ дѣцата казвали: „по-весело ще ни бѫде, ако си събираме камъчета, цвѣти, или пѣкъ рїзни чурупки около брѣга на рѣката“.

Други казвали: „по-весело ще ни бѫде, ако съ мрѣжата си тичаме да ловимъ на съкоми, брѣмбарчета, или пѣкъ погледаме съ внимание какъ послѣднитѣ се сърдятъ по-между си“.

Прощавай зимо, ний отиваме вече на полето!